

Els maldecaps de l'Assignia

BÀSQUET ACB. L'Assignia Manresa ocupa l'última posició amb un balanç d'una victòria i deu derrotes. Són molts els factors que han contribuït o influït a arribar a aquesta situació i des d'aquí n'intentem identificar alguns: el rebot i el joc interior, la defensa, la presència del factor Nou Congost i el (no) pas endavant d'alguns jugadors.

El rebot i el joc interior

L'Assignia és l'equip que **menys rebots agafa** de la competició. Fins ara els manresans han capturat 308 rebots (28 per partit) i els n'han agafat 390 (35'4 per partit). Aquesta situació permet als rivals tenir segones opcions en atac, un avantatge del que no acostumen a gaudir els manresans. El problema es fa patent quan el màxim rebotador de l'equip és el teòric pivot suplent, Arteaga (4), i el segueixen un aler, Hanga (3'8), i un base, Rodríguez (3'5). Asselin (3'1), Ramsdell (2'5) y Yanev (2'3) són els tres interiors de l'equip juntament amb Arteaga. Entre els quatre pivots no agafen ni un 50% dels rebots de l'equip, de mitjana, en un partit.

És que el joc interior de l'equip està sent una de les principals decepcions de la temporada: Asselin està rendint per sota del nivell que se li pressuposa al jugador més ben pagat de l'equip; Ramsdell funciona en atac però no en defensa; Yanev encara no se sap si funciona més de 4 o de 3, tot i que per la manca de jugadors disputa més minuts com a 4; i arribem a l'únic que està rendint per sobre del que s'esperava d'ell: Arteaga, que amb la seva lluita constant sota les anelles li està guanyant terreny a Asselin.

La majoria d'equips aprofiten la debilitat defensiva del joc interior per crear avantatges des d'aquest aspecte, i és que exceptuant els partits davant l'Unicaja, el R.Madrid i l'Estudiantes, la resta d'equips han vist com algun dels seus interiors rendia per sobre del seu nivell habitual davant els manresans. Les grans actuacions de jugadors referència a la lliga com Tomic (16 pts - 23 val.), Kendall (23 pts - 24 val.) o Nelson (23 pts - 22 val.), entren dins una lògica previsió. El problema és quan jugadors que no acostumen a tenir grans actuacions, les tenen contra l'Assignia. Aquesta llista n'és un exemple (els números entre parèntesis són les mitjanes dels jugadors a la lliga):

- Rubio (Lagun Aro): 16 (6) pts 10 (4'1) reb 24 (7'5) val.
- Hervelle (Bilbao) 13 (7'5) pts 8 (4'6) reb 26 (9'9) val.
- Junyent (Blusens) 11(8) pts 9 (5'4) reb 22 (10'8) val.
- Prestes (Herbalife) 10 (4'3) pts 9 (3'8) reb 12 (3) val.
- Sinanovic (Valladolid) 12 (8'1) pts 11 (5'3) reb 29 (9'9) val.
- Rudez (CAI) 20 (10'2) pts 14 (6'8) val.*

*Va jugar molts minuts com a 4 però també de 3.

La defensa

L'Assignia és l'equip que **més punts encaixa** de la categoria (946 en total, **86 per partit**). Per tant, podríem dir que és la pitjor defensa de la lliga. I no només és un tema de la ja esmentada fluixa defensa interior. La manca de concentració defensiva ha sigut una de les causants de que l'equip encaixés grans parcials en contra en diferents partits: 10/28 i 6/20 en els dos últims quarts davant l'Herbalife; 9/20 al tercer quart davant el Blancos de Rueda; 30/16 al primer quart davant l'Unicaja; 27/9 en cada un dels dos primers quarts davant del Barça; i 13/25 en el segon

quart de l'últim partit davant el Cai. Aquests parcials han servit als rivals o bé per trencar el partit o bé per remuntar i deixar a l'Assignia sense victòria.

Es pot observar aquest baix nivell defensiu en altres aspectes estadístics com són la valoració: de mitjana el rival manresà fa una valoració de 97'3 (quan el que en fa més de la lliga és el Madrid amb 101'6); o en el percentatge de tirs de camp: sumant tots els tirs de dos dels rivals de l'Assignia el resultat és 254 de 436, un 58'2%, i 98 de 221 en tirs de tres, un 44'3%. A mode d'exemple, el Barça amb un 57,9% és l'equip que millor tira de dos i el R.Madrid amb un 42% el que millor ho fa de tres.

La pèrdua del factor Nou Congost

No fa tant que el Nou Congost era considerat un dels més complicats de la lliga. Una olla a pressió que descentrava al rival i afegia un plus d'intensitat als jugadors manresans. Amb un balanç d'una victòria i cinc derrotes al temple manresà, això ha canviat.

L'equip si que respon ofensivament quan juga a casa: anota 81'6 punts pels 65'8 que anota quan juga a fora. Però en l'aspecte defensiu, l'equip ha deixat de ser un rival que amb l'ajuda de l'afició complicava la vida al rival: s'encaixen més punts quan es juga a casa (86'6) que quan es juga a fora (85'2). Una cosa impensable anys enrere.

L'afició està intentant posar de la seva part, com demostren les últimes mesures de les penyes. Ara falta que l'equip respongui.

El (no) pas endavant

Són varis els jugadors dels quals s'esperava que donessin un pas endavant aquest any: dos per rol i un per el context.

Els dos primers són **Asselin** i **Hanga**. El primer, sense Doellman al costat, s'esperava que augmentés la seva producció i incidència en els partits per ajudar a suplir la sensible baixa de Doellman. Del segon, s'esperava que sense Downs i Gladyr, fos l'autèntica referència exterior juntament amb DeVries.

Asselin fins ara no està aportant gran cosa a part del seu llançament exterior, i Arteaga li està menjant terreny partit a partit. Hanga per la seva part, després d'un començament molt per sota de les expectatives, fruit d'incorporar-se tard a l'equip (va disputar el PreEuropeu) i de problemes de salut, sembla haver fet un pas endavant en els últims partits, si més no en quan a assumir responsabilitat.

I de qui s'esperava un pas endavant per context era d'**Alex Hernández**. I l'ha fet, però a mitges: s'ha confirmat com un bon segon base, com demostren els seus 5 punts, 3 assistències i 7'8 de valoració en els 17 minuts de joc que ha disputat en els sis partits en que també ha participat Javi Rodríguez, el base titular.

El problema ha vingut amb les lesions d'aquest últim: una gran baixa per l'equip que amagava una oportunitat d'or per Hernández, qui podia demostrar que el seu sostre no és ser el base suplent d'un equip de la zona baixa. Però en els cinc partits en que era l'únic base, el seu joc no ha millorat, al contrari: 3'6 punts, 3'6 assistències i 4 de valoració en 25 minuts de joc. Això ha suposat un gran problema, ja que obliga a l'equip a jugar més minuts del compte amb Hanga de base, i en un equip amb poques idees en atac, jugar sense un base pur és una càrrega massa gran.

L'equip necessita millorar en defensa, ja que és l'única forma de contrarestar la manca de talent que té respecte la majora d'equips. A partir de la defensa, amb la recuperació de Javi i el pas endavant que s'espera d'alguns jugadors, l'Assignia ha de créixer i començar a sumar victòries que l'allunyin del fantasma, cada cop més gran, del descens.